

BukoVINKY

číslo 5 2021/2022

Milí čitatelia !

Február je v plnom prúde, zima stále dáva na známosť, že je ešte stále tu, ale my už tušíme, že pomaličky, pomaly sa k nám onedlho začne blížiti' očakávaná jar so svojimi teplými slnečnými lúčmi. Zasadli sme do školských lavíc - opäť, zvládli sme polročné vysvedčenie, ba aj vyučovanie prerušované niekoľkými karanténami.

Vysvedčenie je obrazom našej polročnej práce. Nebolo to ľahké, ale dali sme to. Najlepšie, ako sme vedeli. A ak sa nám aj niečo úplne celkom nepodarilo, dá sa všetko napraviť v druhom polroku. Dúfam, že aj náš časopis by dostal celkom slušné hodnotenie. Nuž , čo! Zaberieme, opravíme, napravíme, zlepšime a bude všetko v poriadku. Do pohybu sa pomaly dala aj mimoškolská činnosť, niektorí spolužiaci sa zúčastnili vyšších kôl olympiád. Krúžky sa začali, potom prerušili, ale dúfame, že všetko sa opäť vráti no normálu a školský život bude plynúť tak, ako má.

Blížia sa k nám jarné prázdniny, na ktoré sa tešíme a po nich návrat do školy tak, ako treba a konečne bez tej neplechy, ktorú tu medzi nami máme a ktorá tu veľmi šarapatí.

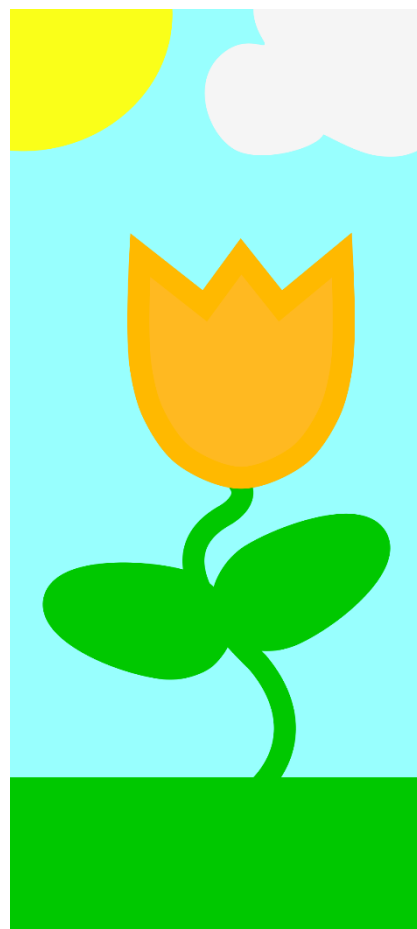
Aj naša redakčná rada prežíva akési obdobie utlmenej aktivity, aj sme boli niektorí chorí, aj sme boli trochu bez potrebnej energie, aj sa nám nedarilo nájsť tvorivú inšpiráciu. Ale dúfame, že všetko sa časom napraví. Naše číslo je troška kratšie ako po nejakej diéte, ale dúfame, že poteší aj tak. Do redakcie napríklad pribudla redaktorka Klárka, milá a šikovná piatačka. Ako celá redakčná rada !

Tak sa držte sa , dovidenia v zdravších časoch!

Vaše BukoVINKY

Modelka JAR

Mladá jar sa chystá predviesť
v celej svojej kráse.
Celý deň sa chystá pučať
v slniečkovom jase.
Na móle sa predvádzať
to bol vždy jej sen.
Malo to len maličký,
malý háčik len.
Ale Jar však vytiahla
eso z rukáva.
Chlapcov a dievčatá
všetkých povoláva.
Milí ľudia aj ja na vás
malú prosbu mám.
Prosím ,máme smetiská,
smeti háďzme tam .
Nech sa toto nestane aj iným obdobiam.

Pripravila naša nová redaktorka Klárka

Netopieria trieda

Pôvodná reportáž zo života v našej škole

Na Základnej škole Ivana Bukovčana 3 sú triedy všetky ako ostatné, no okrem jednej a to je trieda 7.B.

Je to trieda veľmi tichá a tmavá, cez prestávky však oživa. Cez prestávky je to trieda mierne hyperaktívna, no vlastne veľmi hyperaktívna, ale stále tmavá. 7.B neznáša svetlo, vždy, keď niekto zapne svetlo, všetci si zakrývajú oči rúškami alebo rukami.

Najodvážnejší člen triedy sa prikradne k vypínaču a zhasne svetlo.

Aha, dostať sa tam je ale veľmi nebezpečné v tom svetle, či lepšie nesvetle, veď nie je nič vidieť, takže treba tam ísť po slepiacky.

Na hodinách žiaci spia, lebo sa nevedia sústrediť, lebo pani učiteľky k vyučovaciemu procesu jednoducho potrebujú obyčajné svetlo. A žiaci svetlo nemusia!

A čo potom? Cez prestávky to oživa aj bez svetla. No jednoducho cez prestávky si žiaci prehadzujú papuče, papiere a vyhadzujú lietadielka von oknom, oblievajú sa čajom atď...

Pani učiteľky ich prezývajú netopiere. Spia a cez deň sú mierne leniví, ba veľmi leniví. Jednoducho spia a spia.

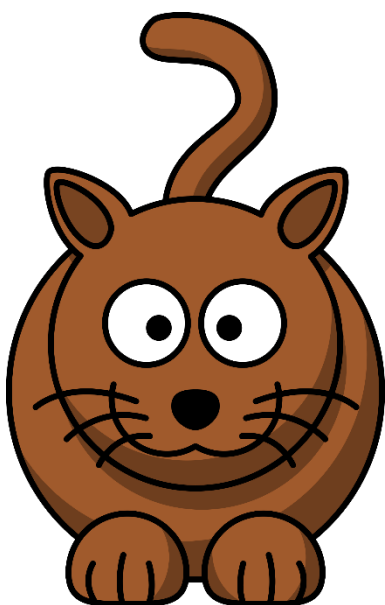
Spia, kde sa im zachce a celé je to kvôli ich triede. Podľa nich je trieda veľmi malinká a volajú ju kaplnka. Predtým mali triedu veľkú ako Titanic. (neviem, či je to lepšie hodnotenie). V terajšej triede nemajú čo robiť, tak im nezostáva nič iné ako len sedieť a spať.

Netopieria trieda. Zaujímavý úkaz našej školy. Neveríte? Príďte sa pozrieť!

Pripravila : Viki Anósiová, redakčná rada

Naša tvorba

Bájka o mačke a škrečkovi (zábava, ba aj poučenie pre všetkých)

V jedno ráno sa stretla mačka so škrečkom. „Ty si ale tučný, urážaš všetky iné zvieratá, aha, pozri sa na mňa, aha, som štíhla, krásna a ty?“ povedala nafúkane mačka.

„Na prvý raz si toho povedala veľa, ale predsa nesprávne,“ povedal milo škrečok na tieto urážajúce slová.

Zrazu sa zatriasla zem, vietor fúkal všetkými smermi a konáriky, rôzne kmene a kamienky rôznych rozmerov uväznili mačku a škrečka.

Mačka mňaukala a škrabala. Prosila všetkých navôkol ale márne. No škrečok neváhal ani sekundu, natiahol sa a prešiel cez škáru von z uväznenia.

„Škrečok, prosím, pomôž mi!“ nariekala mačka.

„Ak si tak štíhla. ako si mi hovorila, tak moju pomoc Nepotrebuješ!“ povedal škrečok a odišiel.

Ponaučenie: Nesúd' knihu podľa obalu

Autorka: Lenka Majirská, redakčná rada

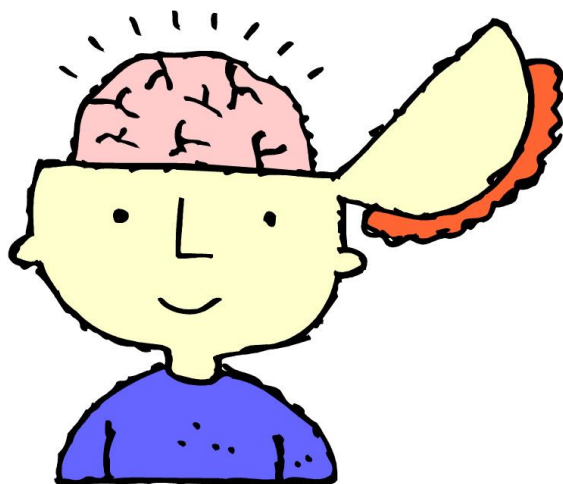
Niečo na poučenie. Jazykovedné okienko.

Slovná zásoba

Slovná zásoba (lexika) je súhrn slov a viacslovných pomenovaní daného jazyka. Je to súhrn všetkých slov, ktoré existujú v jazyku. Jadro slovnej zásoby tvoria najpoužívanejšie slová, okraj slovnej zásoby tvoria v bežnej reči menej používané slová. Skúmaním slovnej zásoby sa zaoberá lexikológia.

Slová v slovnej zásobe sa členia podľa :

- vecného významu
- dobového výskytu (historickej príznakovosti)
- citového zafarbenia
- pôvodu
- spisovnosti
- podľa štýlovej príslušnosti

1. Podľa vecného významu poznáme slová, ktoré majú vecný (lexikálny) význam a niečo pomenúvajú, nazývame ich plnovýznamové slová (podstatné mená, prídavné mená, zámená, číslovky, slovesá, príslovky). Slová, ktoré same osebe nemajú vecný význam, sú neplnovýznamové slová (predložky, spojky, častice, citoslovčia). Plnovýznamové slová môžu byť jednovýznamové alebo viacvýznamové. Na základe významových súvislostí, vzťahov medzi slovami poznáme synonymá (rovnoznačné slová) a antonymá (slová opačného významu). Na základe vonkajšej podoby poznáme homonymá (rovnozvučné slová) a paronymá.

2. Podľa dobového výskytu poznáme nepríznakové slová a príznakové slová (neologizmy, zastarané slová , historizmy a archaizmy).
3. Podľa citového zafarbenia poznáme slová bez citového zafarbenia (neutrálne) a slová s citovým zafarbením (expresívne). Expresíva môžu vyjadrovať kladný alebo záporný citový postoj. Zjemňujúce slová sú deminutíva a zhoršujúce slová sú pejoratíva a hanlivé slová.
4. Slová podľa pôvodu sa členia na domáce slová a slová cudzieho pôvodu. Slová cudzieho pôvodu členíme na zdomácnené, internacionalizmy a cudzie.
5. Podľa spisovnosti členíme slová v slovnej zásobe na spisovné a nespisovné. K nespisovným slovám patria nárečové slová a slang.
6. Z hľadiska štýlovej príslušnosti poznáme štylisticky bezpríznakové slová a štylisticky príznakové slová (hovorové, knižné, básnické, publicizmy, administratívne a odborné).

Možno pomôže na hodiny slovenského jazyka, nemyslíte ?

Pripravila: redakcia

Smutná balada

Pri potoku stojí vrba,
smutná ako lístia hŕba.

Čnie sa ako starý kôl,
na srdci má veľký bôľ.

Večer vrba plače tíško
svoj koniec má už blízko.
Padli dole jej ovislé konáre,
v tej noci ju zmorili zákerné
plamene.

Prípravila: Viki Banovičová, 6.B

Jarná krása od našej šikovnej redaktorky

Viki

Kde bolo, tam bolo, za horami za dolami, bola jedna chalúpka a v tej chalúpke žil starček. Vlasy mal už celkom biele a chvel sa pri každom pohybe. Sedával pred chalúpkou celkom sám, hľadieval do zamrznutej riečky pred sebou a načúval mäkkému zvuku padajúcich vločiek. Tak sa míňal deň za dňom a starcovi postupne ubúdalo síl.

Jedného dňa, bolo to koncom zimy, keď už vzduch nebol až taký mrazivý, zjavil sa pred chalúpkou mladík. Bol vysoký a krásny, mal ružové líca a jagavé oči. Jeho chôdza bola rezká a ľahká.

Zaklopal na dvere chalúčky a starec mu otvoril: „Vitaj, synak, pod' dnu, som rád, že ťa vidím. Porozprávaj mi o svojich dobrodružstvách, o zvláštnych krajinách, ktoré si videl. A ja ti porozprávam historiky o svojich skvelých skutkoch. Budeme tak zabávať jeden druhého.“

Starec ponúkol hosťa teplým čajom. Potom si vybral z kožucha zvláštne opracovanú fajku, naplnil ju tabakom a bafkajúc začal rozprávať:

„Som Severák, duch zimy. Dýchnem, a voda prestane tiecť. Všetko sa zmení na ľad. Celú krajinu ozdobím priehľadnou krásou cencúľov.“

„Ja som Vánok, duch jari,“ riekol mladík.

„Dýchnem a lúky i lesy sa pokryjú kvetmi.“

„Potrasiem svojimi vlasmi,“ pokračoval starý muž, „a sneh zahalí krajinu. Zo stromov sa stratia aj posledné listy. Vtáci odletia do ďalekých krajín a zvieratá sa predom mnou ukryjú hlboko do svojich skrýš.“

„Ja zazvoním svojimi prsteňmi,“ odvetil na to

mladík, „a na zem spadne teplá spŕška jemného dažďa. Kvietky vystrčia hlávky spod zeme, všade sa objaví svieža zelená tráva.“

Môj hlas privolá vtákov z južných krajín a všade sa rozozvučí ich jasný a veselý štebot. Všade, kam vkročím, počuť krásnu hudbu a celá príroda ožije.“

A kým sa rozprávali, došlo k zázračnej premene. Slnko sa rozžiarilo a nežné teplo sa vkradlo všade navôkol. Severák, duch zimy, stíchol. Hlava mu klesla a sneh z jeho chalúčky sa roztopil. Vánok, duch jari, sa natiahol a rezko vyskočil na nohy. Na streche chalúčky začali spievať vtáci. Ľad sa roztopil a vyslobodená rieka sa veselo hnala vpred.

Severák, duch zimy, sa rozplynul. Tam, kde stál naposledy, našli deti prvé púčiky kvetov – voňavé, nežné a biele – skromnú krásu jari.

Aktuálne

Vianoce sa skončili,
do školy sme sa vrátili.
Nastal pre nás krutý čas,
vysvečko sa k nám rýchlo blížilo zas.
Hurá, hurá, pred nami žiadna spása,
učiť a len učiť sme sa museli zasa.

A tak sme sa drvili,
dobré známky do žiackej naháňali.

Prešiel polrok – hrozný stres,
dnešok je už klasický školský des.

Drvíme sa, učíme sa,
do školy sa chystáme,
študujeme, diskutujeme,
dobré sa tu mávame.
Pred nami sú však prázdniny,

tešíme sa na ne my aj vy.

Budeme si užívať,
na povinnosti budeme len v dobrom spomínať.

Na lyžiach, či na sánkach,
Jednoducho v prázdninových radovánkach!!!!!!!

Vaša redakčná rada

OKIENKO OBLÚBENÝCH SPISOVATEĽOV

Čítam – čítaš - čítame

Náš tip : Dušan D U Š E K (1946)

Jeden z významných predstaviteľov súčasnej slovenskej prózy, autor zaujímavých poviedok a menších prozaických útvarov. Svoju tvorbu rozdelil medzi deti aj dospelých, každej vekovej kategórii sa venoval a venuje s láskou a jeho snahou bolo zaujať a zanechať v čitateľovi dojem. Deťom napísal básnické zbierky, rozprávky, poviedky, dospelým poviedky a zaujímavé krátke prózy.

Pochádza zo západného Slovenska a mnohé svoje literárne diela vychádzajú práve z tohto prostredia. Pracoval ako redaktor niekoľkých novín a časopisov a v súčasnosti sa venuje profesionálnej literárnej tvorbe a vyučovaniu scénaristiky a to aj napriek tomu, že vyštudoval Prírodovedeckú fakultu UK Komenského v Bratislave. Do literatúry vstúpil dielom STRECHA DOMU, ktoré je spomienkou na jeho detstvo. Nasledovala kniha OČI A ZRAK, súbor krátkych poviedok a básničiek, v ktorých spisovateľ využil svoju bohatú fantáziu a obrazotvornosť.

Z ďalšej tvorby sú zaujímavé:

POLOHA PRI SRDCI

KALENDÁR

NÁPRSTOK

MILOSRDNÝ ČAS

KUFOR NA SNY

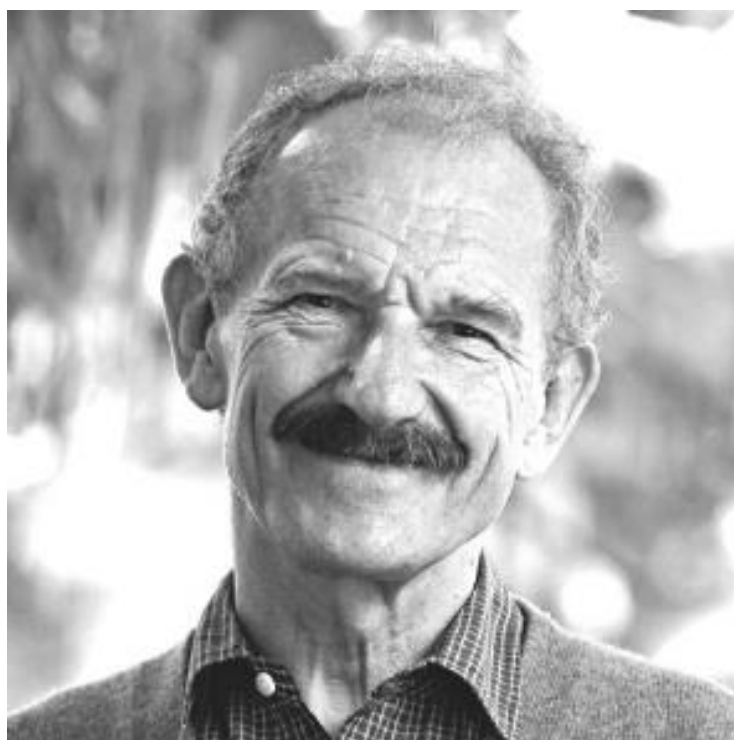
TEPLOMER

Zaujímavých dielom tohto spisovateľa je práve zbierka KUFOR NA SNY (30 poviedok, ktoré vyšli v roku 1993). Zbierka poviedok sa viaže k západnému Slovensku (spisovateľ sa narodil v dedine Gbely).

Pre deti máme v našej školskej knižnici knihy o Pištáčikovi, Babku na rebríku či Dvere do kľúčovej dierky. Pán Dušek patrí k veľmi zaujímavým spisovateľom, preto by bola veľká škoda, keby ste jeho knihy nečítali. **Čakajú na všetkých v školskej knižnici.**

Čítajte, je to super vec.

Pripravila : redakcia